

ber underskrevet af finansminister Thor Peder- sen og landsstyremænd for økonomiske anlig- gender Josef Motzfeldt. I den har man afsat 50 mio. kr. årligt, der foreslås omprioriteret til et sektorprogram for uddannelse og erhvervsud- vikling. Så det princip kender man i forvejen.

Jeg kan sådan set godt forstå hr. Per Ørum Jørgensens ønske om, at det samme burde kun- ne lade sig gøre, hvis de to parter kan aftale det; hvis de to parter kan blive enige om, at der f.eks. afsættes et bestemt beløb til sociale formål. Når vi kan gøre det til erhvervmæssige formål, kan vi vel også gøre det til sociale formål. Men det beror på en aftale mellem landsstyret og regerin- gen, og da der ikke foreligger en aftale herom, kan jeg ikke se, hvordan det skulle kunne gøres i forbindelse med den her lovgivning.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren, og så er det socialministeren som fungerende finansminister.

Kl. 18.05

Finansministeren (Eva Kjer Hansen, fg.):

Jeg vil gerne takke ordførerne, også de stedfor- trædende ordførere, for den velvillige opbak- ning til lovforslaget, men dog sige, at jeg synes, det er lidt ærgerligt, at hr. Søren Espersen vel- villighed kun rækker til 2008 og ikke tager 2009 med. Når der er lagt op til, at vi med dette lov- forslag dækker en 2-års-periode, er det jo ud fra et fælles ønske om at have ro til at diskutere be- tænkningen fra Selvstyrekommissionen, når den kommer. Og synspunktet har været, at det så at sige giver et mere neutralt udgangspunkt, når man skal indgå en ny aftale på området. Så det er altså baggrunden for, at den dækker de 2 år.

Så spørger hr. Søren Espersen til de sociale problemer, der er i Grønland: Hvordan skal vi reagere? Ja, det må jo være op til hver enkelt, men jeg har i hvert fald gjort det ved at gå i dia- log med min grønlandske kollega om, hvordan vi allerbedst kan bistå de grønlandske politikere med at få løst de sociale problemer, som de slås med. Helt konkret var jeg sidste forår på besøg i Grønland og havde rigtig gode meningsudveks- linger med forskellige grønlandske politikere, herunder min grønlandske kollega, og det resul- terede i, at vi indgik en samarbejdsaftale, hvor vi simpelt hen fra dansk side gør det, at vi stiller al den viden og ekspertise, som vi har, til rådighed for de grønlandske politikere. Hvis der er et ønske om at trække på nogle af vores medarbejde- re inden for bestemte områder, så sender vi også

gerne nogle medarbejdere af sted. Men det hele beror på, hvad de grønlandske politikere måtte være interesseret i at gøre brug af i forhold til den viden og erfaring, vi har fra dansk side.

Men jeg synes, det er helt oplagt, at andre – vi har f.eks. haft projekter, hvor vi har kigget på metoder; vi har nogle resultater og erfaring in- den for bestemte områder; vi har prøvet effek- terne af kampagner m.v. – naturligvis meget ger- ne må trække på den viden og erfaring. Jeg ved, at vi har sendt samarbejdsaftalen til orientering til Folketingets Socialudvalg og også til Udval- get vedrørende Grønlandske Forhold, og jeg stil- ler den selvfølgelig gerne til rådighed i det om- fang, der er flere af Folketingets medlemmer, der ønsker at vide, hvad det konkret er, vi sam- arbejder om.

Jeg mener, at det er måden at reagere på i re- spekt for det grønlandske selvstyre, og jeg sy- nes, det er helt oplagt, at Grønland har mulig- hed for at trække på de erfaringer, som vi har gjort i Danmark. Hvis det på nogen måde kan være hjælpsomt i forhold til at få løst nogle af de sociale problemer, der er, hjælpe grønlandske børn til en god opvækst, så er det en rigtig god satsning.

Så kan jeg forstå, at hr. Søren Espersen vil komme med et forslag om øremærkning af blok- tilskuddet, bl.a. til en prioritering på det sociale område. Det er hr. Søren Espersen jo velkom- men til. På forhånd vil jeg gerne give den med- delelse, at det ikke vil vinde nogen som helst støtte fra den danske regerings side. En ensidig øremærkning finder vi uacceptabel. Skulle der være et fælles ønske, skulle det være sådan, at man fra landsstyrets side måtte ønske at indgå en aftale vedrørende prioritering af bloktil- skudsmidler, eksempelvis til det sociale område, så vil regeringen naturligvis gerne drøfte det med landsstyret, men det skal være på basis af, at der er et grønlandsk ønske om at lave en egentlig prioritering.

Så vil jeg endelig til hr. Lars-Emil Johansen blot give den kommentar, at hele diskussionen om råderet over ressourcerne jo afventer, hvilket hr. Lars-Emil Johansen selv var inde på, selvsty- rets betænkning og de drøftelser, der vil komme i kølvandet på den.

Min sidste bemærkning skal være til fru Line Barfod, som jeg jo også takker for støtten til lov- forslaget. Men jeg må dog sige, at jeg forundres over behovet for at markere, hvor meget man er imod regeringens aktivlinje, når vi diskuterer et lovforslag om bloktilskud til Grønland. Det er jo